Arlöv och Åkarps parker och grönområden

Innehållsförteckning

Arlövs parker och grönområden 3
Boklunden (ca 6600 m²) 4
Burlövs Ekodukt (ca 11000 m² 5
Domherreparken (ca 7500 m²) 6
Granbacken (ca 18300 m²) 7
Kronetorp (ca 45300 m²) 8
Sockerbruksparken (ca 10600 m²) 9
Spillepeng (ca 167000 m²) 10
Svenshögsparken (ca 28200 m²) 11
Tågarpsparken (ca 20600 m²) 12
Vårboskoleparken/Skolparken (ca 3500 m²) 13
Åkarps parker och grönområden 14
Allmänningen vid Hvilan (ca 7700 m2) 15
Centrumparken (ca 4100 m²) 16
Falkparken/Lyckö (ca 6100 m²) 17
Fruktodlingen (ca 37300 m²) 18
Gröningen vid Mejerivägen (ca 6500 m²) 19
Harakärrsparken (ca 8500 m²) 20
Karstorpsparken (ca 45300 m²) 21
Liten park vid Harakärrsgården (ca 2900 m²) 22
Stationsparken (ca 13600 m²) 23
Svanetorpsparken (ca 21100 m²) 24

Text och foto: Fanny Jacobsson, 2009
Flygfoton: Burlövs kommun

Arlövs parker och grönområden

I Arlöv som är Burlöv kommuns huvudort finns en rad parker av skiftande karaktär. Arlöv har en historia som industriort och bostadsbebyggelsen består av både villor, flerfamiljshus och höghus. En stor del av ortens invånare bor i hus utan egen trädgård och då blir parkerna extra viktiga för rekreation och utomhusvistelse.

Väster om Arlöv, ut mot havet finns ett av kommunens större naturområden kallat Spillepeng. Detta område fortsätter även in i Lomma och Malmö kommun. Inne i orten finns både gamla och nyare parker. Sockerbruksparken och Granbacken är två av de äldsta parkerna vilka Arlövs sockerbruk lade grunden till. Här finns många stora gamla träd. Granbacken binds samman med ett grönstråk utmed E22:an vilket leder fram Svenshögsparken. Två av de nyare parkerna är Domherreparken och Boklunden. I Domherreparken finns en större lekplats och Boklunden ligger intill det nya biblioteket och har ett flertal planteringar med bland annat rhododendron.

Boklunden

Boklunden är en park i centrala Arlöv ritad av landskapsarkitekten Anna Johansson. Invigningen av den nya anläggningen hölls våren 2007. Parken ligger i direkt anslutning till biblioteket och angränsar till Arlövs sockerbruk.

Inspirationen till parken hämtades från Japan och formspråket är böljande. Det som är centralt är rörelsen och mjuka former. Det är lätt att förflytta sig längs de slingrande gångarna som är belagda med asfalt och kantade av rött marktegel. Utefter gångarna finns det dessutom gott om bänkar att slå sig ned på. Gångarna är utformade så att det är lätt att ta sig fram med både barnvagn och rullstol. En stor satsning har gjorts på belysningen som består av lyktstolpar, pollare samt ljuspunkter i gräsmattan som lyser upp växtligheten. Två skulpturer finns utplacerade i Boklunden, ”Gallervägg” av Åke Jönsson och ”Kunskapens boning” av Hiroshi Koyama. Dessutom finns några lekskulpturer för barnen som är formade som hundar och katter.

Parken har ett varierat växtmaterial med både inhemska och exotiska arter. Bland annat finns det ask, björk, magnolia samt ett stort urval av rhododendron i sprakande färger. Gränsen mot sockerbruket utgörs av bokhäckar och ginkoträd. Många av träden och buskarna i parken är nyplanterade men det finns även äldre träd som har sparats. Förutom träd och buskar finns det även perennplanteringar med bland annat daggkåpa och liljekonvaljer.

Källor:

Burlövs kommun 1959-2009, Jubileumsskrift om det moderna Burlöv.

Burlövs Ekodukt

En ekodukt är en bro som är utformad på ett sådant sätt att den ska underlätta spridningen av djur och växter över hinder såsom motorvägar. Burlövs ekodukt byggdes i samband med dragningen av Yttre Ringvägen och är främst en lösning på en konflikt mellan två riksintressen. Yttre Ringvägen utgör ett riksintresse för kommunikationer och området vägen går igenom är ett riksintresse för kulturmiljö. För att lösa konflikten byggdes en ekodukt över motorvägen. Bron sammanbinder Burlövs Kyrkby med Burlövs egnahem och på detta sätt blir det lättare att ta sig mellan dessa platser för både människor och djur. Burlövs Kyrkby är en lantlig idyllisk liten by med gårdar samt en vitputsad kyrka med en vacker kyrkogård. Burlövs egnahem är ett område med främst friliggande villor med tillhörande trädgårdar som har sitt ursprung i egnahemsrörelsen.

Ekodukten är cirka 40 meter bred och består av en ringlande väg med en allé av hamlade pilar. På båda sidor om vägen finns gräsremsor samt naturlika planteringar. Planteringarna innehåller bland annat rönn, fläder och slån. Växtligheten skyddar mot störande ljus från motorvägen och underlättar för djuren att ta sig över. När man färdas över ekodukten uppfattas den inte som en bro som går över en motorväg utan som en helt vanlig landsväg. Burlövs ekodukt är en av hittills fyra stycken i Sverige.

Källor:

Referat Nordiskt Möte i Lund/Österlen 15-17/9 2005, Nordiska Vägtekniska Förbundet, Utskott 51 Miljö, http://www.nvfnorden.org/lisalib/getfile.aspx?itemid=958

Domherreparken

I Domherreparken som ligger nära både skola och bostäder finns en stor lekplats. Lekplatsen består av en rad olika ytor med gungor, klätterställningar, bordtennis och andra lekredskap. En del utav redskapen har ett underlag av gummibeläggning vilket gör det lättare att komma intill med barnvagn och rullstol. Det finns även gott om sittplatser och bord. Lekplatsen ramas in av planteringar. I övrigt finns det en stor öppen gräsmatta och en liten kulle för exempelvis pulkaåkning om vintern. I det nordvästra hörnet av parken finns en blomsterplantering och bänkar. En bit därifrån finns en yta för exempelvis boule.

Växtmaterialet i parken innefattar både gamla och nyplanterade träd. Bergkörsbär, flikbladig silverlönn, silverpäron och äkta kastanj är några av de träd som går att finna. Det finns ett stort antal planteringar med prydnadsbuskar som framförallt blommar i vit såsom spirea, syren och häggmispel.

Granbacken

Granbacken ligger i södra Arlöv och har stor betydelse för den tätortsnära naturen och som rekreationsområde. Marken är kuperad och de högre punkterna bjuder på utsikt över omkringliggande bebyggelse och landskap. Det finns två stycken bronsåldersgravar i parken vilket gör området kulturhistoriskt intressant.

Träden utmed Allégatan, som leder fram till parken från Lundavägen, planterades av Arlövs sockerbruk. 1872 lät bolaget plantera Granbacken med skog och skapade därmed ortens första grönområde. Vegetationen i parken är skiftande med inslag av exempelvis gran, lönn, avenbok och ek. Det finns även ett lite större bestånd av äldre bokar. I anslutning till Granbacken finns större gräsytor med träd- och buskdungar samt ett koloniområde. Detta gör att området känns lummigt och att karaktärerna skiftar från öppet till slutet och från friväxande till mer ordnat.

Arlövs teater som ligger precis intill Granbacken har en utomhusscen som vetter mot parken. Under juli månad brukar här arrangeras Granbackekvällar med allsång i kvällssolen.

Källor:
Bevarandeplan, Burlövs kommun, 2000
Naturvårdsplan för Burlövs och Staffanstorps kommuner, April 1995, Huvudtextförfattare: Ulf Ottoson
Sockrets katedraler, En studie av sockerindustrins historia och arkitektur, Jean-Paul Darphin, Riksantikvarieämbetet, 1994

Kronetorp

Gården Kronetorp och området kring denna har en lång och rik historia. I början av 1800-talet anlades en park till gården av dess dåvarande ägare Cornelius Cronsioe. Under tidens lopp har olika element i trädgården och parken tillkommit och försvunnit. Det har bland annat funnits en fruktträdgård med päron och tyska äppelsorter, bärbuskar, växthus och drivbänkar. En del av marken användes som kökträdgård och hallonland. På 1920-talet låg en buxbomsparterr med rosor framför huvudbyggnaden. Gräset slogs med lie och senare med slåttermaskin och gångstigarna var belagda med sågspån. Många av nytto- och prydnadsplanteringarna har med tiden rationaliserats bort. Utmed den västra sidan av parken gick en vägsträckning från gården till Kronetorps mölla där skörden av spannmål maldes. Denna koppling skars av när Stockholmsvägen (E22) anlades under 1950-talet.

Kronetorps park är idag fortfarande privatägd men är öppen för allmänheten att besöka. Parken har skogskaraktär med äldre uppväxta träd. Växtligheten består bland annat av träd som ask, bok, lönn och kastanj och buskar som fläder, hassel och hagtorn. På våren täcks marken av blommande vitsippor. Vissa delar av parken har mycket tät vegetation samtidigt som det finns andra delar som är mer öppna och lättare att röra sig i. Utefter den västra sidan av parken finns en del av grusvägen mot Kronetorps mölla fortfarande kvar. Från denna sträckning finns utblickar mot den omkringliggande åkern och Arlövs bebyggelse. Inne i skogspartiet finns det en del stigar. Gång- och cykelvägar går från Svenshögsområdet och Burlövs egnahem till Kronetorps park och från Lundavägen finns den allékantade huvudvägen upp till gården.

Källor:

Kronetorps Gård, Hanna Olin Petersson, Uppsats i Trädgårdshistoria 1, kvällstid LP0476, 2007 – 2008, Fakulteten för landskapsplanering, trädgårds- och jordbruksvetenskap, SLU Alnarp

Sockerbruksparken

Arlövs sockerbruk anlades 1869 men efter en eldsvåda 1896 brann fabriken ned. På endast ett år byggde man dock upp anläggningen på nytt. När sockerbruken planlades planerades ofta parkanläggningar i anslutning till fabrikerna och så även för Arlöv. Förebilderna hämtades främst från England där offentliga parker började anläggas på 1830- och 40-talen. Arlövs sockerbrukspark fick sina drag från den engelska parkstilen med kurviga linjer, oregelbundna mönster och friväxande vegetation. Parken tillhör fortfarande sockerbruket men är öppen för allmänheten. Platsen ligger centralt i orten och är därmed viktig ur rekreationssynpunkt.

Genom parken går grusade gångar och precis utanför går en av kommunens cykelbanor. Växtligheten är blandad med både inhemska arter och exoter såsom bok, lönn, robinia och katsura. Många av träden är stora och gamla vilket bidrar till det gröna och lummiga intrycket. Parken ramas in av vegetationen men i mitten finns öppna och ljusa gräsytor. Sockerbruksparken utgör en lugn grön oas i orten som är väl värd ett besök.

Källor:
Bevarandeplan, Burlövs kommun, 2000
Sockrets katedraler, En studie av sockerindustrins historia och arkitektur, Jean-Paul Darphin, Riksantikvarieämbetet, 1994

Spillepeng

Spillepeng i den västra delen av Burlövs kommun är en gammal soptipp som har omvandlats till ett stort rekreationsområde. Området sträcker sig även till Lomma och Malmö kommun. Intill Spillepeng ligger Tågarps hed som är ett Natura 2000-område. Rekreationsområdet består till stor del av en höjd med en fantastisk utsikt över det omkringliggande landskapet och havet. Klara dagar ser man Lund, Arlöv och Malmö med Turning Torso. Vid Spillepeng sammanbinds cykelvägarna från Arlöv, Malmö, Lomma och Alnarp vilket gör det lätt att ta sig hit. Det finns även möjlighet att ta bilen då en väg leder upp en bit på kullen där det finns parkering. I rekreationsområdet består vägnätet till största del av stigar och gångar med bark. Vissa områden är kvällstid upplysta och det finns bänkar och bord för vila och picknick.

Stora delar av kullen är öppen från högre vegetation men de träd och buskar som finns är bland annat pil, poppel, björk, oxel, tall, fläder och hagtorn. Spillepeng är ett av de största rekreationsområdena i Burlöv och erbjuder bra möjligheter för tillexempel promenader och fågelskådning.

Källor:
Naturvårdsplan för Burlövs och Staffanstorps kommuner, April 1995, Huvudtextförfattare: Ulf Ottoson

Svenshögsparken

Svenshögsparken i Arlöv är en stor och öppen park med närhet till både bostäder och skola. 8-våningshusen och Svenshögskolan, som omger parken, byggdes i början av 1970-talet och i samband med detta planerades en park. Parken karaktäriseras av stora gröna kullar som om vintern fungerar som pulkabackar. På en utav de högre punkterna finns skulpturen ”Soltempel” av Elna Oijens. Till största del består området av fria gräsytor men det finns även en hel del planterade träd såsom ask, björk och lönn. En stor andel ask planterades 2001.

Intill Svenshögskolan finns en lekplats med bland annat ett stort klätternät. I parken finns det plats för sport och lek i form av en grusplan för exempelvis fotboll samt en inramad rink för basket och bandy. Det finns även boulebanor med ett tillhörande klubbhus samt en minigolfbana.

Källor:
Burlövs kommun 1959-2009, Jubileumsskrift om det moderna Burlöv.

Tågarpsparken

Tågarpsparken ligger i den nordvästra delen av Arlöv mellan Rinnebäcks koloniområde och Virvelvägen. Parken avskärmas från Virvelvägen och motorvägen E6 som går utanför med hjälp av kullar och stora vegetationsvolymer. Mellan kullarna med växtlighet finns öppna och ljusa gräsmattor vilket gör att det bildas olika större rumsligheter i parken. Mellan grönområdet och koloniområdet går det en asfalterad gång- och cykelväg. Utefter denna väg finns det en inhägnad hundrastgård. Växtligheten i parken består av naturlika planteringar med träd som poppel, kastanj, ask, lind och bok samt buskar som hassel och nyponros.

Vårboskoleparken/Skolparken

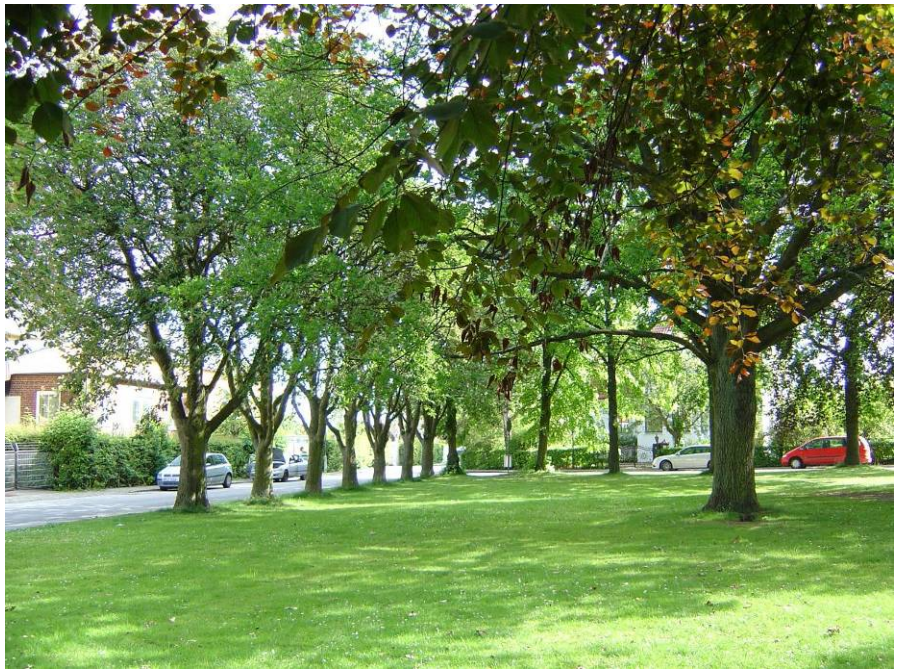

Intill Vårboskolan i centrala Arlöv ligger denna lugna lilla park. Skolan uppfördes i början av 1920-talet och troligtvis är en del av parkens träd från denna tid. Parken ramas in av trädrader. Mot skolan är det främst kastanjer och utmed Kvarngatan oxel. I övrigt består trädbeståndet av bok, lind, ek och rosenhagtorn. Många träd är gamla och stora och höjer sina kronor som tak över platsen vilket erbjuder skugga och svalka under sommarens varma dagar. Några träd som utmärker sig är två ståtliga blodbokar samt en svarttall.

Under träden breder en gräsmatta ut sig, i mitten utav parken står träden inte lika tätt vilket låter solen komma in.

Åkarps parker och grönområden

Åkarp är till största del ett villasamhälle där de flesta har egen trädgård, men här finns ändå ett antal mindre parker. Inom de olika bostadsområdena finns också flera lekplatser. Många av trädgårdarna innefattar äldre uppvuxna träd. Detta tillsammans med parkerna gör att Åkarp uppfattas som lummigt och grönt.

De största parkerna, Svanetorpsparken, Karstorpsparken samt Fruktlunden ligger i den norra delen av orten. Dessa har till stor del natur-/skogskaraktär med friväxande vegetation.

På den södra sidan om järnvägen finns ett flertal mindre parker. En av de äldsta och mest karaktärsfulla platserna är Stationsparken med sin stora damm, gamla träd och vackra vårflor.

Även om parkerna inte är så stora betyder de mycket för både människor, flora och fauna. Parkerna bidrar också till en vackrare miljö inom orten. Det är lätt och trevligt att röra sig mellan parkerna genom de lummiga villaområdena, särskilt i de äldre delarna av Åkarp.

Allmänningen vid Hvilan

Intill folkhögskolan Hvilan finns en större gröning som ägs av skolan men som är öppen för allmänheten. Den stora gräsplanen ramas in av trädrader av lind och björk. Längs med sidan mot skolan finns en parkering. Eftersom platsen är öppen och ljus används den till större evenemang som cirkusföreställningar och bakluckeloppisar. Allmänningen gränsar till Lundavägen där en utav ortens busshållplatser finns vilket gör det lätt att ta sig hit.

Centrumparken

I Åkarps centrum ligger en park med närhet till både affär, skola och bostäder. Genom området går asfalterade gång- och cykelvägar vilket gör det lätt att ta sig fram. Det finns även möjlighet att slå sig ned och till exempel fika vid parkens bänkar och bord. Parken består av en gräsmatta med träd och buskar placerade som öar. Trädbeståndet omfattas exempelvis av kastanj, lind, körsbär och ek. Träden är av varierad ålder. Mot Dalsundsvägen finns en avgränsning i form av en häck med olika arter.

Falkparken/Lyckö

Falkparken ligger i den södra delen av Åkarp och avgränsas på två sidor av villatomter och på den tredje av Falkvägen. Utefter den östra sidan går en gångväg genom parken som leder från Falkvägen till Tvärvägen. Området har en lekplats med flera olika ytor för gungor, rutschkana och klättring. På platsen finns också stora öppna gräsytor för lek och bollspel, för fotboll finns det två mål. Intill lekplatsen är bänkar och bord utplacerade. Utefter den sydvästra sidan av parken finns en rad med gamla hamlade pilar som ger karaktär till platsen. I övrigt finns det stora bokar, lönn och björk. En del av lekplatsen omsluts av grönska såsom ginnalalönn och prydnadsapel. Buskbeståndet består av exempelvis syren och oxbär.

Fruktodlingen

I Åkarps västra del finns en gammal fruktodling som är avvecklad och som idag fungerar som rekreationsområde. Området är ungefär 3,5 hektar och delas upp i två delar av Gränsvägen. Odlingen med fruktträd och läplanteringar planterades delvis igen under 1980-talet.

Träd som finns kvar från odlingstiden är bland annat päron, äpple, körsbär och körsbärsplommon. Läplanteringen som finns består av goliatpoppel. På vissa ställen och framförallt på den västra sidan om Gränsvägen är fruktträden ersatta av naturplanteringar. Exempel på växter som går att finna är; björk, hagtorn, oxel och björnbär.

Fruktträden erbjuder matförråd för många djur. Ett flertal fågelarter finns i området och död ved som ligger kvar gynnar insektsfaunan. Även igelkott och fladdermöss har sin tillflyktsort i Fruktodlingen.

Genom området finns ett varierat nät av stigar varav vissa klipps. Några av dessa stigar leder fram till en ljus och öppen glänta. Under våren har Fruktodlingens träd en fantastisk blomning och under hösten lockas många av det rika utbudet av frukt.

Källor:
Fruktodlingen i Åkarp, Skötselplan – upprättad 2009-02-27, Jonny Svensson

Gröningen vid Mejerivägen

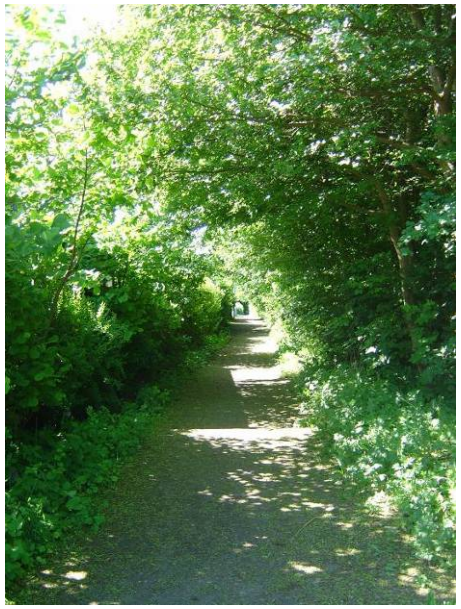

Denna park består av en stor gröning som ramas in av vegetation av skiftande karaktär. Marken ägs av Hvilan men är öppen för allmänheten. Om sommaren täcks marken av tusentals tusenskönor som lyser upp platsen. Växtligheten som omsluter parken består bland annat av lind, oxel, gullregn, nyponros och syren. Utefter ena sidan av gröningen går en gångstig där växtligheten från parken och de omkringliggande villorna bildar en grön tunnel.

Harakärrsparken

I början av 1970-talet byggdes bostadsområdet Harakärr i Åkarp. I detta område anlades också en öppen och ljus park. ”De vita husen” byggdes i delar av parken år 2006 och i samband med detta rustades de kvarvarande ytorna upp. En ny lekplats anlades, nya träd planterades och flera planteringar med buskar tillkom. Lekplatsen har flera gungor samt en rutschbana. En grusplan intill lekplatsen för boule har planterade oxlar och ramas in av stenmurar där det också finns bänkar. I övrigt består parken till stor del av öppna gräsytor och en kulle används för pulkaåkning om vintern. Växtmaterialet består bland annat av lönn, kastanj och häggmispel.

Källor:
Burlövs kommun 1959-2009, Jubileumsskrift om det moderna Burlöv

Karstorpsparken

Karstorpsparken ligger i den nordvästra delen av Åkarp och kallas även Sibirien eftersom den ligger längst norr ut i kommunen. Området var en gång i tiden en lertäkt till ortens tegelbruk. När utvinningen avslutades fylldes en del av täkten igen med jordmassor men parkens damm är en kvarvara från denna tid. Dammen och vegetation har idag stor ekologisk betydelse för den tätortsnära naturen.

Karstorpsparken har skogskaraktär med vildvuxna träd och buskar. Den frodiga vegetationen består exempelvis av bok, rönn, hagtorn och lind. Nära vattnet växer pil och al. Det finns även några exoter såsom robinia och douglasgran. En asfalterad gång- och cykelväg går rakt igenom området som annars har flera små stigar.

För att ligga inom tätort är faunan i parken rik, särskilt för fåglar och insekter. Svartvit flugsnappare, ringduva och koltrast är några av de arter som setts. Den döda veden som tillåts ligga kvar och vattnet gynnar insektsfaunan som bland annat innefattar trollsländor och tvåvingar.

Källor:

Naturvårdsplan för Burlövs och Staffanstorps kommuner, April 1995, Huvudtextförfattare: Ulf Ottoson
Förslag till reviderad skötselplan för Karstorpsparken i Åkarp, Jonny Svensson, 2009-02-24

Liten park vid Harakärrsgården

Intill äldreboendet på Harakärrsgården i Åkarp ligger denna lilla park. Parken karaktäriseras främst av resliga bokar. Gångstigen som ringlar sig fram är belagd med asfalt vilket underlättar framkomligheten för till exempel rullstolar och rullatorer. Utefter gången finns bänkar för vila placerade. Förutom bokar består växtligheten bland annat av hassel, rynkolvon, körsbär och prydnadsapel. Prydnadsapeln blommar om våren vackert i mörkrosa. I parken finns också skulpturen ”Mor och barn” från 1973 av Ture Thörn.

Stationsparken

Stationsparken ligger precis intill järnvägen vid Åkarps gamla järnvägsstation. Idag rymmer dock stationshuset andra verksamheter. Parken består till största del av en damm som är en kvarvara av en lertäkt från 1800-talet. Från området hämtades lera till det gamla tegelbruket som låg på andra sidan järnvägen där Murvägen finns idag. På 1890-talet tog leran slut och det gjordes inte så mycket för att hålla i ordning dammen. Så småningom bildades ”Åkarpsdammens intressenter” av de boende i de omkringliggande stora villorna. Det var dock inte så många av medlemmarna som ville lägga ned pengar på en park så därmed köptes dammen 1945 av Georg Björklund. Området blev ett studieuppdrag för elever på Alnarps trädgårdskurs och parken gjordes därmed i ordning. Parken såldes 1950 till kommunen.

Utefter järnvägen sammankopplas Alnarpsån till dammen. Genom parken går en grusad gångstig som ansluter till en liten bro över vattnet. Intill dammen finns det också bänkar att slå sig ned på.

Parken har ett fantastiskt vårflor med bland annat scilla och påskliljor. Vegetationen består till stor del av äldre träd såsom kaskadpil, ask, lönn och björk. I dammen finns även en ö bevuxen med pil.

Den öppna vattenspegeln lockar till sig både fåglar och insekter. Bland annat häckar sothöna, rörhöna och gräsand i dammen som även hyser en hel del fisk.

Källor:

Naturvårdsplan för Burlövs och Staffanstorps kommuner, April 1995, Huvudtextförfattare: Ulf Ottoson
Gamla Åkarp och hur det var förr, Emmi Bergkvist, Utgiven av Collectum Scientific AB, Åkarp, Tryck Kristianstad 1996
Åkarp genom seklerna, Torsten Engholm, Burlövs kommun, 2005

Svanetorpsparken

Svanetorpsparken ligger i den norra delen av Åkarp precis intill Svanetorpsskolan. Parken utgör ett viktigt rekreationsområde som också har betydelse för den tätortsnära naturen. Det finns flera fornlämningar i området i form av gravhögar. Inbäddad i grönskan ligger också en av Åkarps förskolor vars byggnad har tillhört gården Stora Svanetorp. Namnet Svanetorp kommer från ägaren C M Åkerblom som köpte egendomen 1870. Han hade nämligen varit ägare av apoteket ”Svanen” i Lund.

Nära Svanetorpsskolan finns en bollplan med grus som innesluts av vegetation. Området har också stora öppna gräsytor. Genom de öppna ytorna går asfalterade gång- och cykelvägar kantade av belysning. En stor del av parken har skogskaraktär med höga träd som syns på håll vilket har betydelse för stadsbilden. Inne i skogsdelen finns det olika stigar. Trädbeståndet består av bok, lind, ask, lönn och kastanj. Hagtorn, fläder och nyponros är en del utav buskbeståndet. Parken är också av betydelse för djurlivet och då kanske framförallt vad gäller fåglar men även för insektsfaunan som innefattar gräshoppor och fjärilar.

Källor:

Naturvårdsplan för Burlövs och Staffanstorps kommuner, April 1995, Huvudtextförfattare: Ulf Ottoson
Gamla Åkarp och hur det var förr, Emmi Begkvist, Utgiven av Collectum Scientific AB, Åkarp, Tryck Kristianstad 1996